

Nascuda a València l'any 1950, inicia la seua formació acadèmica a la Universitat de València, on es llicencia en filosofia i lletres (secció d'història) l'any 1973. Continua els estudis universitaris a París, on comença la seua formació antropològica (Maîtrise d'Ethnologie a la Universitat René Descartes, París V, 1974-1975; DEA d'antropologia a l'École des Hautes Études en Sciences Sociales, EHESS, 1976). Retornada a València, rep primer el grau de llicenciada el 1976, per a doctorar-se uns anys després en geografia i història (història) per la Universitat de València (1980). En octubre de 1976 s'integra com a professora en l'esmentada Universitat, en la qual desenvoluparà tota la seua carrera, primer com a professora contractada (1976-1984) i titular d'universitat (1985-2002) i, més tard, com a catedràtica d'universitat d'antropologia social.

Al llarg de la seua carrera acadèmica, desenvolupa distintes línies d'investigació, entre les quals destaquen quatre camps preferents: l'àmbit camperol i la societat tradicional valenciana; l'amistat, els grups informals i l'associacionisme; la vida política (les transformacions de l'esquerra revolucionària) i els processos urbans. En els esmentats àmbits de recerca, ha treballat en solitari o en col·laboració amb altres col·legues, ha dirigit projectes i tesis doctorals, ha participat en congressos, i ha impartit seminaris i cursos especialitzats en universitats espanyoles, europees i llatinoamericanes, entre les quals destaca la Maison des Sciences de l'Homme i l'École des Hautes Études en Sciences Sociales (EHESS) de París, l'Instituto Superior de Ciências do Trabalho e da Empresa (ISCTE) de Lisboa o la Universitat Autònoma de Mèxic (UAM) i l'Instituto Nacional de Antropología e Historia (INAH) de Mèxic.

Fruit d'aquestes investigacions són més d'una seixantena de publicacions, entre les quals destaquen llibres com *La qüestió agrària al País Valencià* (Barcelona, 1978); *La tierra como motivo. Propietarios y jornaleros en dos pueblos valencianos* (València, 1982); *Identidades colectivas. Etnicidad y sociabilidad en la Península Ibérica* (València, 1990); *El quotidià ignorat. La trama associativa valenciana* (València, 1991); *La amistad. Pers-*

pectiva antropològica (Barcelona, 1995); *Antropología urbana* (Barcelona, 2004). Entre els articles i capítols de llibres, es poden mencionar els següents: «Condicions de treball i duplicitat de models d'actuació laboral. Dos factors que dificulten l'aparició d'una consciència de conflicte entre els col·lidors valencians» (1981), «El camp valencià avui» (1982), «L'interior de la casa: mobiliari» (1983), «La indústria tradicional» (1985), «Asociaciones y cuadrillas: un primer avance al análisis de la sociabilidad formal valenciana» (1990), «La vida associativa» (1992), «Familia, ideología y amistad en Cataluña y el País Valenciano» (1992), «L'isolement renversé: L'amitié dans les conditions de modernité» (1993), «Construyendo identidades: sentido de pertenencia y capacidad de expansión identitarias de los grupos intermedios (asociaciones y cuadrillas en España)» (1996), «La insostenible levedad del País Valenciano» (1998), «Un regard anthropologique sur l'amitié: modèle d'analyse, corpus ethnographique et faits de pouvoir» (1999), «Proximal paradox. Friends and relatives in the era of globalization» (2000), «Las organizaciones solidarias. Un análisis de su naturaleza y significado a la luz del caso valenciano» (2001), «Las ONG en el contexto de la globalización» (2003), «La izquierda de la izquierda. Un estudio de antropología política en España y Portugal» (2007), «De jóvenes radicales a alternativos maduros. Apuntes antropológicos sobre la evolución del Movimiento Comunista en España» (2007), «L'antropologia als països de llengua catalana» (2007), «Recuperando una memoria en la penumbra. El Movimiento Comunista y las transformaciones de la extrema izquierda española» (2008), «Els valencians i la terra, trenta anys després» (2008).

Ha ocupat càrrecs i ha participat en diverses comissions i organismes relacionats amb el món universitari i l'entorn acadèmic: ha estat membre de l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona (1998-2009) i directora del Departament de Sociologia i Antropologia Social (2006-2009) de la Universitat de València; membre del Consell Assessor del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS, 2004-2008); membre del Comitè Assessor Específic de l'Àrea de Sociologia, Ciències Polítiques i Antropologia Social de la Direcció General de Política Científica del Govern Basc (2005-2007); avaluadora de l'AGAUR de la Generalitat de Catalunya (2007-2008); membre de la Comissió Acadèmica de l'ANECA per a Catedràtics d'Universitat de Ciències Socials i Jurídiques (des de l'abril de 2010 fins al moment actual).

Paral·lelament, ha desenvolupat tot un seguit de tasques i activitats professionals de caràcter extraacadèmic: ha participat activament en el procés de creació del Museu d'Etnologia de València, al costat del doctor Joan-Francesc Mira (1980-1983); ha dirigit l'Institut de Sociologia i Antropologia de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigació (IVEI) de la Generalitat Valenciana (1985-1995); ha elaborat informes experts d'avaluació per a la UNESCO (candidatures de Sant Joan de Ciutadella i la Patum de Berga per a la segona i tercera

Proclamació d'Obres Mestres del Patrimoni Oral i Intangible de la Humanitat, anys 2003 i 2005, respectivament), i s'integra en el Consell Científic del Musée des Civilisations de l'Europe et de la Méditerranée (Marsella, França), càrrec que ocupa des de 2001.

Al llarg dels anys, ha participat de manera directa i continuada en la vida cívica i associativa. Membre activa de diverses entitats ciutadanes, és actualment vicepresidenta de Valencians pel Canvi i presidenta de l'associació Riuraus Vius i de l'Associació Valenciana d'Antropologia (AVA).

Text llegit pel senyor Joan-Francesc Mira en el Ple del dia 28 de març de 2011

Carles-Enric Riba i Campos

Carles-Enric Riba i Campos és professor titular al Departament de Metodologia de les Ciències del Comportament de la Universitat de Barcelona. Neix el 10 de juny de 1949 a Barcelona. Obté la llicenciatura de filosofia i ciències de l'educació, en l'especialitat de psicologia, per la Universitat de Barcelona, l'any 1972. L'any 1986, ja constituïda la Facultat de Psicologia, es doctora amb una tesi sobre comunicació animal i no verbal, titulada *Semiologia de la comunicació animal. Semàntica, pragmàtica i interpretació*. És la primera tesi escrita i defensada en català en l'entorn d'aquesta Facultat.

La formació de Carles-Enric Riba, així com la seva orientació científica, han estat lligades des del moment de la seva llicenciatura a Jordi Sabater Pi, figura internacional i clau en el desenvolupament i la implantació de la psicologia comparada i de l'etologia a Catalunya i a Espanya. En el context d'aquesta relació personal amb Sabater, Riba inicia diverses col·laboracions amb els departaments científics i d'educació del Parc Zoològic de Barcelona. Es converteix en un dels primers deixebles a Catalunya de Sabater Pi, un dels